

LEVENSTEKENS

Verdwenen mensen
van voorheen -
hun wezen is vervaagd,
maar in een diepe ondergrond
in zand en leem gelaagd

rust nog het spoor
van hun bestaan
vergaan in dood getij,
verdaan uit de herinnering,
verzonken in 't voorbij.

In nieuwe tijden
leven wij
met wijder perspectief,
maar zoeken hun geleefde spoor
in 't donker grondarchief.

Als wij opdelven
uit het zand
de tekens van weleer,
ontmoeten wij het voorgeslacht
gestaald in wind en weer.

In huis en akker
sloofden zij
of jaagden in het woud,
te kort bemeten was hun tijd
vroeg werd hun leven oud.

Bereikt ons wel
hun zachte roep:
wie leeft boven ons graf,
geef aan de mensen van hierna
tekens van leven af.